

119. Grotmoder.

1. Grotmoder nüllt inn Laehnstohl Und hollt de Huspostill, Ik weet ni, wat de Dlsche Nu jümmer lesen will!	Se süht ni, dat de Mütpe***) Er anne Roken tast. †)
2. Sie kilt sik daer er Brillglas De Ogu noch redi blind, Se is noch orri strewi, Doch lang ni mehr keen kind.	4. Se markt ni, dat de Kater Er inne Nachmüß slöppt Un de Kanarjenvagel Er oppe Fingern löppt.
3. Bun morgens is se gänzli Verbistert*) un verbaßt,**)	5. De Sünn schint doch so fründli Un maht er Backen rot: Du lewe Gott in Himmel — De Dlsche . . . de is dot!

120. Matten Haf.

1. Lütt Matten de Haf' De mak sik en Spaf, He weer bi't Studeern Dat Danzen to lehrn, Un danz ganz alleen Op de achtersten Been.	3. Kum, lat uns tosam! Ik kann as de Dam! De Krei de spelt Fitel, Denn geit dat canditel. ††) Denn geit dat mal schön Op de achtersten Been.
2. Keem Keinke de Bofs Un dach: das en Kost! Un seggt: Lüttje Matten So flink oppe Padden? Und danzt hier alleen Oppe achtersten Been?	4. Lütt Matten gev Pot. De Bofs beet em dot; Un fett sich in Schatten, Verspiß de Lütt Matten: De Krei de kreeg een Bun de achtersten Been.

Fritz Reuter.

Ut mine Stromtid. Werke. Bd. VI. 5. Aufl. Bismar. 1890. Hinckorf.

121. Heilchrist-Abend in dat Pasterhus.

De Winter gung ahn wat Besonderes hen; Hawermann was de Ein-
förmigkeit gewennt un verlangt of nids anners, dat heit för sich; aewer de
jungen Lüß' würden em mänigmal duren in ehre Einsamkeit, vör allen de

*) verblüffert.

**) verwirrt.

***) Mops.

†) zerrt.

††) lustig.